

Draga braćo i sestre!

1. Slavimo svetkovinu Svih svetih. Zašto svih svetih? Naime, Crkva u svojoj ljubavi obuhvaća sve i ne želi nikoga isključiti. Danas se spominjemo svih svetih, jer je svaki svetac značajan, jer Božja ljubav sve vrednuje. Svi smo, naime, pozvani da postanemo njemu slični i da ga vidimo kao što jest (usp. 1 Iv 3,2). Knjiga Otkrivenja otvara nam vidike raja: »Eno velikoga mnoštva, što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika!« (Otk 7, 9). Svi stoje pred Jaganjcem sa znakom pobjede, s palmama u rukama. Oni su uskršli s Uskrslim, raduju se i kliču jer su postigli veliku plaću na nebesima. To je veliko mnoštvo svetaca. To su Svi sveti koje danas slavimo. To je, dragi vjernici, i nama ponuđena budućnost koju nam priprema Božja ljubav.

Onamo u nadi putujemo ohrabreni njihovim zagovorom i primjerom. Naša majka Crkva s izvanrednim darom svetkovine Svih svetih obasjava predvečerje Spomena svih vjernih pokojnika. Danas se na izvrstan način očituje zajedništvo svih članova Crkve, bratska povezanost između nas i naših zagovornika u nebu, naših dragih pokojnika koji su prešli na drugu obalu života. To je, braćo i sestre, otajstvo zajedništva svih svetih.

2. Drugi vatikanski koncil ističe da smo svi u Crkvi pozvani na svetost. Nije li i to konačni smisao Svete godine milosrđa i jubilejskog oprosta? Svetost, prije nego što postane naš cilj, ona nam je darovana. Svetost počinje s milošću krštenja. Sakrament krštenja je određen da cvate i donosi obilne plodove i to upravo zbog toga što je netko drugi koji sije. Sijač je Otac nebeski. Naime, snagom Duha Svetoga kao kršćani ulazimo u zajedništvo života s Kristom Uskrslim koji nas, surađujući s našom slobodom, preoblikuje. »Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani« (Rim 8, 28).

Stoga život treba biti shvaćen kao osobni poziv koji trajno razvija milost krštenja. To je tajna svetosti. Rečeno jednostavnim riječima svetost možemo definirati kao uspjeli život u perspektivi vječnosti. Ideal kršćanske svetosti ne smije se pogrešno shvatiti kao da bi uključivao neku vrstu izvanrednoga života koji mogu živjeti samo neki *velikani svetosti*. Naprotiv putovi svetosti su mnogostruki i prikladni pozivu svakoga čovjeka.

3. Braćo i sestre, uistinu nema savršene osobnosti do li u svetih ljudi. Jesu li stoga sveci sebi postavili zadatak da razviju vlastitu osobnost, pitao se filozof J. Maritain. I odgovara da su sveci to našli, bez traženja. Oni, naime, nisu tražili vlastitu savršenost, nego samo Boga. Svetost nije ishod naših nastojanja. Ona je zreli plod svakidašnjeg traženja Boga u svom životu. Čovjek kao Božje stvorenje najbolje se ostvaruje ako dnevno na cjelovit i stabilan način živi svoj odnos s Bogom, svojim Stvoriteljem. Sveci nam pokazuju kako je moguće i kako je dobro živjeti u trajnom odnosu s Bogom stavljajući uvijek Boga na prvo mjesto. Molitvom u vjeri uvodimo Boga u svoj život da bismo živjeli taj život u zajedništvu s Bogom.

Dobar odnos s Bogom u vlastitom životu solidan je temelj za svaki drugi konstruktivan odnos: sa samim sobom, s drugim ljudima i sa svijetom. Zbog toga, kako

nam i povijest svjedoči, sveci su uvijek bili promicatelji prave crkvenosti, humanizma i uljudbe. Dovoljno se samo zaustaviti na značenju svetaca u hrvatskom narodu, od početka pa do blaženog Alojzija Stepinca, te vidjeti kako nije moguće pisati povijest djelatne ljubavi, sveobuhvatnog odgoja i obrazovanja, kao i istinskog društvenog zajedništva u našem narodu bez doprinosa svetaca koji je snažno opečatio hrvatski identitet.

4. Dragi vjernici, Bog je za nas. On nas ljubi. Mi smo Božji, ta djeca se Božja zovemo i to jesmo. »I još se ne očitova što ćemo biti« (1 Iv 3, 2). Crkva nam danas, u otajstvu zajedništva Svih svetih, nudi pouzdanu nadu. Svetkovina današnjeg otajstva otvara nas sigurnoj nadi u vječni život.

Papa Franjo kaže: »Svaka osoba, sa svim svojim osjećajima, pozvana je na puninu života na nebu. Ondje, potpuno preobražena Kristovim uskrsnućem, uminut će svaka slabost, tama i nemoć. Ondje će istinsko biće te osobe zasjati u svoj svojoj dobroti i ljepoti. Ta nam spoznaja također omogućuje, usred nedaća ovoga sadašnjeg života, promatrati svaku osobu nadnaravnim očima, u svjetlu nade, i iščekivati onu puninu koju će on ili ona primiti u nebeskom kraljevstvu, premda sada još nije vidljiva« (Amoris laetitia, 117).

Slaveći vječnu proslavu Svih svetih Crkva danas nadilazi svaki zatvoreni pogled na čovjeka kojim bi ga se svodilo na to da bude samo građanin ovoga svijeta. Crkva danas daje odgovor legitimnom čovjekovom propitivanju o konačnom smislu ljudskoga života. S biskupom kršćanske davnine, svetim Ciprijanom Kartaškim, i mi s njime odgovaramo: »Kakva će biti tvoja slava i tvoja sreća? Bit ćeš pripušten da gledaš Boga, imat ćeš čast da sudjeluješ u radostima spasenja i vječnoga svjetla zajedno s Kristom« (Epistulae, 56,10; PL 4,357B). U vjeri spoznajemo da nismo potpuno i konačno određeni za smrt već za život vječni. Čovjek je, naime, stvoren za vječno zajedništvo života s Bogom.

5. Draga braćo i sestre, danas, i ovih dana, dok pohađamo naš Mirogoj i druga groblja našega Grada i domovine Hrvatske, razmišljamo o životu i zahvaljujemo Bogu za svoje drage pokojne. Molimo za pokoj njihove duše i u vjeri spoznajemo da su i oni svojim zajedništvom i ljubavlju u Kristu uskrsnom povezani s nama i čekaju nas na drugoj strani obale života.

Svi smo na putu prema vječnosti. Ostati na tom putu znači živjeti ovozemni život u zajedništvu s Bogom, biti s Bogom povezan po redovitoj molitvi slijedeći Isusov primjer u ljubavi Duha Svetoga. To se očituje po dobroti srca, po poniznosti i blagosti, po ljubavi prema pravednosti i istini, po zauzimanju za mir i pomirenje, po milosrđu. »Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe« (Mt 5, 7).

Dragi vjernici, to je iskaznica koja nas kvalificira kao Božje prijatelje, to je putovnica koja nam omogućuje ulazak u vječni život. Stoga ne bojmo se težiti prema Isusovim blaženstvima, ne plašimo se da Isus traži previše od nas, nego pustimo da nas u svakidašnjem životu vodi Božja riječ, premda se toliko puta osjećamo siromašni, nedostojni i grešni. Bog će nas promijeniti po svojoj ljubavi. Neka nas na tom putu prema punini života u zajedništvu s Bogom prati moćni zagovor Presvete Bogorodice Marije, blaženog Alojzija Stepinca i Svih svetih koji već uživaju radost raja jer su išli putem evanđeoskih blaženstava. Amen.